

[Tom Behnke]

for, at vi vil have lovforslaget tilbage mellem anden og tredje behandling, så vi kan få belyst disse forhold 100 procent tilstrækkeligt.

Justitsministeren (Engell):

Fru Elisabeth Arnold stillede mig et spørgsmål i forhold til det svar, jeg har givet på spørgsmål nr. 22, hvor vi på baggrund af opslag i kriminalregistret er nået frem til, i hvilket omfang personer, som er i gruppen af statsløse palæstinensere, altså af de 460, har begået et eller flere strafbare forhold. Det er det, der fremgår af svaret.

Men et helt andet spørgsmål er jo, som også fru Elisabeth Arnold var inde på, i hvilket omfang disse personer efter lovforslaget vil have adgang til opholdstilladelse her i landet. For det fremgår jo af selve lovforslagets § 1, stk. 2, at udlændingelovens normale bestemmelser i øvrigt også finder anvendelse, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at også betingelserne i udlændingelovens § 10, der jo er centrale i denne sammenhæng, finder anvendelse, og det betyder altså, at strafbare forhold hos ansøgeren kan være til hinder for, at der gives en opholdstilladelse.

Derfor vil det i forbindelse med administrationen af denne lov være, fuldstændig som når det gælder udlændingeloven i øvrigt, at det er udlændingemyndighederne, som i forbindelse med hver enkelt sag vurderer, om f.eks. betingelserne i udlændingelovens § 10 er til hinder for, at den pågældende kan få en opholdstilladelse eller ej. Jeg kan ikke udtale mig om de konkrete eksempler, men det vil sige, at det er udlændingelovens normale bestemmelser, der gælder, og det vil så igen sige, at har der typisk været tale om alvorlige forhold, så vil det føre til, at der gives afslag på ophold her i landet.

Så stillede hr. Arne Melchior mig også et spørgsmål. Hr. Arne Melchior sagde, at han ville hævde den påstand, at Flygtningenævnet kan ikke sætte FN's flygtningekonvention ud af kraft. Nej, selvfølgelig ikke. FN's flygtningekonvention har Kongeriget Danmark tiltrådt og ratificeret. Den giver os alle en forpligtelse til at sikre, at mennesker, der løber en risiko for personlig forfølgelse af de grunde, jeg har nævnt, ikke sendes tilbage, hvor der er en sådan risiko for forfølgelse, og det er jo også det, nævnet i sin administration tilsigter og tilsikrer.

Nu har vi flere gange diskuteret temaet indrejseforholdene i Libanon, og jeg synes, det er vigtigt at gøre sig klart, at også det spørgsmål har nævnet taget i betragtning i forbindelse med de konkrete afgørelser. Det viste sig jo bl.a. ved, at Flygtningenævnets formand rettede en henvendelse til samtlige nævnets medlemmer for at høre, om man i forbindelse med voteringerne i de enkelte sager havde taget indrejserisikoen med i betragtning. Og som hr. Arne Melchior ved, svarede alle nævnets medlemmer, så vidt jeg erindrer minus 2, at det havde man taget med i betragtning. Så det indgår altså i den afgørelse om asylgrundlaget, som Flygtningenævnet tager stilling til.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak for justitsministerens svar. Jeg må erklære mig uenig. Justitsministeren har – og det tjener ham til ære – heller ikke i dag, skønt der er frittet gentagne gange, draget i tvivl, at det pågældende land, Libanon, er besat land, at fremmede tropper og politistyrker hørende under præsident Assads Syrien kontrollerer indrejser til dette land.

Jeg mener ikke, eller jeg vil tillade mig at bestride, at Flygtningenævnet i dets forudsætninger har haft mulighed for at tage stilling til, om Danmark kan udsende mennesker til et land besat af et andet lands militær og politi. Flygtningenævnet skønner – og vi ved jo, at der gik noget med 8 måneder, førend medlemmerne fik et meget relevant papir i hånden. Jeg kan ikke huske, om de så havde det i hånden, da de voterede anden gang om den ting, justitsministeren sagde; det lægger jeg til grund at de havde. Men der var alligevel sket en forskydning af opfattelsen hos mange mennesker, muligvis også hos nogle af dem. Men det er efter min mening ikke et spørgsmål til afgørelse for et flygtningenævn, men for den politiske magt i dette land, nemlig dem, der kan drages til ansvar – det kan Flygtningenævnet jo ikke – at tage stilling til, om vores godkendelse af FN's flygtningekonvention tillader, at vi udsender mennesker, medmennesker, til et land, der er besat af en fremmed magt.

Jeg mener ikke, at det har været lovens intention, at Flygtningenævnet kunne beskæftige sig med dette. Jeg mener heller ikke, de evner det. De kan heller ikke stå til ansvar for det.